

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. P. Š.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D. D., advokátom so sídlom v B., proti odporkyni **Ing. D. Š.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. I. V., advokátkou so sídlom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 C 5/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2014 sp. zn. 14 Co 609/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 30. januára 2012 č.k. 7 C 5/2012-16 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť do 10 dní súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33 € [položka č. 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)]. Opravným uznesením zo 14. augusta 2013 č.k. 7 C 5/2012-30 doplnil vydané uznesenie o poučenie o možnosti podať proti nemu opravný prostriedok.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. septembra 2014 sp. zn. 4 Co 609/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v znení opravného uznesenia potvrdil. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľovi bol vyrubený súdny poplatok za jeho návrh z 20. júna 2011, ktorým sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia. Podaním tohto návrhu mu vznikla poplatková povinnosť. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že už poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia zaplatil v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17 C 251/2008, nezodpovedá skutočnosti.

V uvedenom konaní zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie, dovolanie a za návrh na zrušenie predbežného opatrenia, nie však poplatok za nariadenie predbežného opatrenia. Za nedôvodnú považoval aj námietku, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci; námietka o nedodržaní lehoty stanovenej v § 75 ods. 4 O.s.p je pre vznik jeho poplatkovej povinnosti právne irelevantná a nezakladá dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 237 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. Namietal, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nepodal ako samostatný, ale iba ako doplnenie návrhu na zrušenie predbežného opatrenia a zmenu petitu v inom súdnom konaní, v ktorom príslušný poplatok zaplatil. I keď súd toto doplnenie návrhu na zrušenie predbežného opatrenia a zmenu petitu v konaní Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 17 C 251/2008 vylúčil na samostatné konanie, nejde o jeho nový návrh, preto mu ani nevznikla poplatková povinnosť. Ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. neurčuje povinnosť účastníka zaplatiť súdny poplatok za vylúčenie časti nároku na samostatné konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne aj v časti trov konania. Súd v rozpore s § 75 ods. 3 O.s.p. nerozhodol o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia v zákonnej lehote, a aj preto nie je dôvod požadovať od neho zaplataenie súdneho poplatku. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je zmätočné, nepreskúmateľné, obsahuje viaceré vzájomne si odporujúce argumentácie. Vzhľadom na závažné procesné pochybenia súdov žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015 (dovolanie bolo podané po tomto dni) je dovolanie podľa § 239 O.s.p. vždy neprípustné, ak smeruje proti rozhodnutiu o súdnom poplatku. Dovolanie navrhovateľa, ktorým napadol rozhodnutie odvolacieho súdu o súdnom poplatku, preto v zmysle § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie navrhovateľa by vzhľadom na to bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/, c/, e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ v dovolaní namieta vady podľa § 237 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ O.s.p.

1. O vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p. ide vtedy, ak ten kto vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.). Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi konania priznáva alebo ukladá. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti fyzických osôb vzniká narodením a zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne vyhlásením za mŕtveho. V danom prípade majú obaja účastníci konania spôsobilosť byť účastníkmi konania. Predmetná námietka navrhovateľa je preto úplne neopodstatnená.

2. Dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že Ing. D. Š. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17 C 251/2008 podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia (zakazujúceho Ing. P. Š. vstup do bytu č. 3 na prízemí bytového domu v B. na B.) a Ing. P. Š. v tom istom konaní doručil súdu podanie, ktorým navrhol zrušenie predbežného opatrenia navrhovaného Ing. D. Š.; za tento návrh Ing. P. Š. zaplatil súdny poplatok 33 €. Podaním z 20. júna 2011 doplnil Ing. P. Š. svoj návrh tak, že žiadal nariadiť predbežné opatrenie, ktorým súd navrhovateľke súd uloží povinnosť poskytovať mu ním špecifikované peňažné plnenie. Podľa obsahu ide jednoznačne – aj podľa názoru odvolacieho súdu – o nový, samostatný návrh (pokiaľ v návrhu podanom jednou procesnou stranou išlo o zákaz vstupu, návrh protistrany sa týka peňažného plnenia).

Okresný súd Bratislava II uznesením z 23. novembra 2011 č.k. 17 C 251/2008-175 vylúčil nový návrh Ing. P. Š. na nariadenie predbežného opatrenia na samostatné konanie, ktoré sa na tomto súde vedie pod sp. zn. 7 C 5/2012. Podaním uvedeného návrhu vznikla poplatníkovi poplatková povinnosť. Správne sú zistenia súdov nižších stupňov, že navrhovateľ doposiaľ súdny poplatok na výzvu súdu prvého stupňa nezaplatil. Navrhovateľ pritom nebol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za vylúčenie tohto návrhu na samostatné konanie (ako sa mylne domnieva), ale na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia z 20. júna 2011. Pri rozhodovaní o poplatku za (nový) návrh s úplne odlišným obsahom nejde teda o rozhodovanie o tom, o čom sa už prv konalo alebo už bolo právoplatne rozhodnuté.

Z uvedeného dôvodu je neopodstatnená aj námietka Ing. P. Š., že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. d/ O.s.p.

3. V dovolaní sa namieta, že dovolateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. tým, že odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je (údajne) nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

Judikatúrou najvyššieho súdu je navrhovateľom tvrdená nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia považovaná za tzv. inú procesnú vadu konania (neuvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd v súvislosti s tým poukazuje nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012, v ktorom konštatoval, že sa „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“.

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že námietka dovolateľa o nepreskúmateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia sa týka vady takej povahy, ktorá nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

4. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré navrhovateľ namieta vo svojom dovolaní (argumentáciou, že súdy nesprávne aplikovali ustanovenia § 71/1992 Zb. a vyrubili mu súdny poplatok, ktorý mu vyrubený nemal byť), prípustnosť dovolania nezakladá (vid' R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010).

5. Dovolateľ napadol aj výrok o trovách konania. Ako už bolo uvedené vyššie, dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné iba proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; dovolanie proti uzneseniu o trovách konania je však v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčené aj vtedy, ak by smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Keďže ani vo vzťahu k výroku o trovách konania nebola preukázaná procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., je dovolanie navrhovateľa aj v tejto časti procesne neprípustné.

Najvyšší súd z dôvodov uvedených v bodoch 1. až 5. dovolanie odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková